

Söngfuglinn.
Þýðing eftir Einar Benediktsson.
2 blöð qto. með hendi Jóns Pálssonar.

14

Söngfuglinn.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

1

Söngfuglinn.

Einum stíknu fugl, hann sat eitt sinn,
og söng í furustöð.

Hann heyrðist lagið út og inn;
en aldrei heyrð hann né.

Því stó hann hátt í hesta tré,
og hóf sinn dýrsta slag. —
Á jörðu fegurst sjón er séð,
þá Summa kvæðna dag.

— " —
Þar verður dinnmt, sem vidur grót,
og vaxa linnin þétt;
Þar veidinnadur markis not,
sem niðar snögg og rétt.
Hann laumast fram. Hann lédist hjótt,
á líta hesta tré.

— Hér valir eigin, undir nótt,
og eigin getur séð.

— " —
En fuglinn ~~kannt~~^{ródd} var lát og klótt
af kortleik alls hann söng.

Hann vildi gjalda gudi þótt
um geist. kvæðin löng.

Hann, lítla stáldid, skógar-son,
ei stíldi jörðar-mál;

ung steytid fló, er vög hans von, -
En vangi á hans sál.

Hví getur þú? Nei, þetta sínu
skál þvegin sorg og tár.

Sá, hver sem getur í sílfum sínu
skál aldrei þvega sár.

Þótt égri veröld þínu og þín
þú kemst í guds þíns fund.
það er ei dauði, en annað líf,
ad andast slíka stund.

(þýd. E. B. 1)